

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:
 Egész évre 5 írt — kr. Negyedévre 1 írt 50 kr
 Félévre . . . 2 . 50 Egy szám ára 12 kr

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

HIRDETÉSI DIJ:
 4 hasábol peti sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetésekül árlengedési adatok.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

Külföldeni az év folytán minden hónap elején lehet.

SZERKESZTŐ LAKIK : III. TIZED, KÖNYÖK-UTCA, 121 SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-UTCA, 186. SZ.

Bélyegdíj minden bérlatláért 30 kr.

Az első fecské.

Február 10-én van a naptárban Skolasztika napja, mikor a violát szokás elvetni, — 19-én Zsuzsánna, mely a pacsirtákat szólaltatja meg. Hogy az idén nem fog-e annak a piczi szája befagyni, az már más kérdés; de a néphit azt tartja, hogy a tavasz első hirtetője 26-án pedig megzendül az első felolvasás városunk művelt közönsége számára. A multnak sikerei után nagy-nagy és szépnek bátran mondhatjuk a közönség ama diszes koszorúját, mely a tanárkarok előadásait oly örömmel látogatta, mert kivált az előkelő hölgyvilág volt az, mely tüntetőleg tisztelte meg tömeges megjelenésével az elmúlt évek egész során a részére kész örömmel tartott fölolvásokat.

Abban a reményben, hogy az az idén sem lesz másképen, a szorgalmas látogatásával babérokat szerzett nagy és szép közönség kedvéért a törekvésével szintén babérleveleket gyűjtött Fölolvasó-Társaság a jelen bőjti időszakra három éves multjához hiven újra meg akar alakulni.

Mult vasárnap jöttek össze a tanárkarok megbeszélni a teendőket és abból az alkalomszerű eseményből kifolyólag, hogy érdemes régi elnökük most már új hivatásánál fogva nem közvetlenül él a tanár-testületek körében, megszülemlent a gondolat és rögtön formát is öltött, mely szerint bevonandók lennének az előadók sorába a közönség és okleveles férfiak ama koszorúja is, mely első sorban a gyakorlati élet kiválóit szolgálva, nem ül ácsolt dobogón; vagyis megvolnának nyereszkek közreműködésére az ügyvédi, bírói, orvosi, lelkészi, mérnöki stb. kar tagjai is.

Igy van ez másutt is, még a fővárosban sem másképen. Igaz ugyan, hogy az egyetemekkel ellátott városok leszámítva alig van hazánkban fészkek, hol 55 tanár rázogatóna a tu-

dás fáját, — valamint az is igaz, hogy ekkora testület képes is ellátni szelleme termékeivel egy fölolvásót asztalt egy bőjti idény alatt; de hát miért zárná el korrálta a teret más hivatottak elől egy ily nemes czél szolgálatában? Elhatározta tehát, hogy nem egyedül magának kívánja gyümölcsötvetni a szép közönség rokonszenvét, mely az előadásokat látogatásával megtiszteli, hanem hogy változatosabb legyen az előterjesztők összefűzött bokréttája, szíves bennsőséggel hívja meg az érdeklődő urakat szintén a babérokkal jutalmazó közreműködésre. Kellemes lesz a közönségre nézve a változatoság, ha nemcsak mindig pedans professzorokat lát majd oda ülni a fölolvásót asztalhoz, hanem váltogatva egy-egy kedvelt orvost, jeles ügyvédet, gyakorlati mérnököt, szorgalmas tisztviselőt stb.

Jelentkező ívet körözött az elnök a lefolyt hét folyamán a kaszinóban aláírás végett és van is tudomásunk róla, hogy a bírói és orvosi kar egyes kiváló tagjai főnkelt érdeklődéssel viselkednek a nemes ügy iránt, melynek egynél több a czélja. Az első mindenesetre a közérdekű ismeretek kellemes modorban való terjesztése, mert tény az, hogy az iskola be nem tetőzi a társadalmi műveltség épület-remekét, sem kizárólag a lapok olvasása, mely legtöbb esetben csak a kíváncsiság szomját oltogatja, vagy a képezelt termékeivel kiván gyönyörködtetni. A másik czélja a fölolvások körül való tömörülésnek a társadalmi együttélést sejtítése. Boldog az emberszív, ha összekötő kapesokat lel, melyek őt rokon elemeihez fűzi. A ki visszaemlékezik arra a pár összejövetelre, mely egy-egy fölolvást a mult évben követett, nem tagadhatja meg, hogy kellemes még ma is azok utóze. A Fölolvásótársaságnak nemcsak termelő, de fogyasztó, vagy inkább élvező tagjai is résztvettek ilyen szerény, házias, de ahoz mérten kedélyes és fesztelen összejöveteleiben.

Fűszer gyanánt a kedves hölgyvilág sem vonta szép magát vissza.

Ma vasárnap délelőtt 11 órakor a jogakadémia tanácstermében lesz tömörülése az eddig eléggé össze nem tartó, hogy ne mondjuk szétágazó erőnek, melyek egy azon irányban való párhuzamos működése városunk kulturái értékét emelni képes. Kecskemétnék egyebek közt ez van hivatva nagyvárosias külsőt kölcsönözni; mert igazolja azt, hogy a szép, igaz és jónak, a mint szükségletté vált a közlése egy oldalról, épen úgy a közlést élvezettel fogadni hasonlóképen követelménye fejlődött a másik részről. A fogyasztó és termelő kölcsönösen lehet hálás egymás iránt, csak legföllebb a termelők közt keletkezhetik verseny; de ez is fontos eredmény. nemes gyümölcs, mely csak az élvezet értékét van hivatva fokozni.

Kis fa volt elejente a bőjti fölolvások intézménye. üvegháza, ápoló kezekre volt szüksége; de mivel nem hiányzott egyik sem, ma már kinőtt abból a cserépből, a melyben kikelt. Hálásan tekint bár első ápolójára, mely a reálisokla volt, de már nagyra nőtt a nélkül, hogy fejlődése folyamát befejezte volna. Olyan csírárt rejt az önmagában, mely tovább fejlődésre, izmosodásra képes. Neveljük tehát még nagyobbá és úgy fog enyhe árnyat nyújtani, mint az édes illatú, hűs hárfa, melynek áldásai alatt nemzedékek születnek és növekednek föl.

Ha Zsuzsánna napján be talál is fagyúni a pacsirta kis szája: nem szabad 26-án elmaradnia az első fecskének, az első előadásnak, mely a társadalmi és kulturái haladásban egy lépéssel tovább menésnek hirdója kíván lenni. Tömörüljünk, erőt ad az összetartás!

Városunk haladása.

Hazánk nagyobb városainak kiépítése és teljes szabályozása óriási léptekkel halad előre. A felsőmagyarországi városok, a me-

lyeknek az építési és kövezési anyag közvetlen közelről ingyen, vagy pedig rendkívül csekély és számba sem vehető árt kinalkozik, kiépítésüket és szabályozásukat már rég befejezték; azonban az alföldi nagyobb városok sem szünetelnek és maradnak hátra, hanem hangsúlyzorgalommal folytatják a szabályozás nagy munkáját, s nem-sokára el fog jönni az idő, hogy el fogynak a nagyobb alföldi városokból a szabálytalan girbe-gurba és feneketlenül sáros utcák, a szalmafedélű és vályogfalú viskók, s helyet fognak adni a szabályos kimért utcáknak és a szilárd kőházaknak.

A kiépítés és szabályozás nagy munkájából városunk is megtette a magáét; az 1876-ik évben miniszterleg jóváhagyott tervszerinti szabályozás szépen és fokozatosan halad előre.

Természetes, hogy e kiépítés és szabályozás városunkban nem haladhat rohamos léptekkel előre. Ennek több fontos oka van. Városunk helyi viszonyainál fogva a szabályozási és építési anyagok és munkások nem szerezhetők be oly könnyű szerrel és oly olcsón, mint például a felsőmagyarországi városokban; de másrészt a mostoha gazdasági évek hosszú sora is nagyban hozzájárult ahhoz, hogy a vállalkozási kedv csökkenjen, s a város közönsége a rohamos szabályozás nagy költségeitől visszarettenjen.

De ha igaz a közmondás, hogy „lassan járj, tovább érsz”: úgy bizonyára egy város szabályozásának nagy munkájára illeik ez. Egy rohamos szabályozás teljesen kimeríti egy város közönségének anyagi erőit, s képtelenné teszi arra, hogy adminisztratív és kulturális feladatainak kellően megfeleljen, sőt igen könnyen az anyagi romlás, tönkretűzés szélére vezetheti.

Nem nagyon messze kell mennünk, hogy ezen állításunk helyességét igazoljuk. Csak Szegedre kell hivatkoznunk, hogy a mondottak igazságát mindenki elismerje.

Azért nem dicsérhetjük eléggé városunk intézőinek böles mérsékletét és tapintatát, melylyel a szabályozás munkáját vezetik, összeegyeztetve a város szépségzeti érdekeit a polgárok egyéni érdekeivel.

KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCZÁJA

A táncz.

Herbert R. után.

A táncz, azaz a test ritmikus mozgása bizonyos szabályok szerint, minden időben, minden népnél oly fontos szerepet játszott, hogy kedves olvasóink és olvasónőinknek nem fog érdeketlen lenni, ha elmondom, minő szerepe volt és van a társadalomban.

A tánczot már a legrégebb, ma pedig még a legvadabb népnél is találjuk. Fejlődése és eredete a jelképes (pantomimikus) művészek közé tartozik. E művészet nem más, mint a test művészes és ritmikus mozgása a nélkül, hogy az valamely érzelmet fejezzen ki.

A vadak táncza, melyet még a buschmännnek és pápuáknál is találunk, különösen a hadi diadalt és szomorúságot fejezik ki. Egyszerű hangszerekkel, fegyver-feldobások és örömjöngőségek közt ugrálnak. Ha valamely társuk vagy főnökük meghal, annak holttestét tánczolja körül, a zene panaszos hangjai mellett, de mozdulataik már itt mimikusakká válnak, mert részvétet és sajnálatot fejeznek ki.

Epen ilyen mimikus volt az ókor cultureinek táncza. A templomokban az egyes istenek szobrát tánczálva horították körül, melynek élén a főpap volt. Az istentisztelet azzal kezdődött, hogy a papok a föl-

tárt háromszor körültánczolták. Ezen istentiszteleti tánczok jóformán minden ókori népnél találhatók. Ezen tánczok különösen az úgynevezett mysteriumoknál alkalmaztattak.

E művészet tánczokon kívül, melyeket az istentiszteleteknél lejtettek és melyekben még a legelőkelőbbek is résztvettek, voltak olyanok, melyeket ünnepélyek és lakomák alkalmával adtak elő. Ezeket azonban szolgáknak lejtették. Ugy hogy minden előkelőnek külön tánczosnói voltak.

Sőt még a keresztények első évtizedeiben is megmaradt eme pogány szokások. Ezekről azonban sem a kelet-rómaiak, sem a mohamedánok nem tudtak semmit. Kivéve ez utóbbiaknál a dervisek tánczát, melyet minden istentisztelet előtt lejtettek.* Azonban a keletiek átvették később a nyugatiak szokását, csak hogy nem maguk tánczolták, hanem szolgáknak tanították be. Altalában a mohamedánoknak egész más fogalmaik vannak a tánczról. Mig nálunk a művészet a test és láb kecses és szép mozgásában áll; addig a keletieknél a táncz abból áll, hogy kis helyen a tánczosnó alig észrevehető mozdulatokat tesz, a lábuk nyugodtak: csak a test felső részének mozdulataiban áll a hatás. Különösen ki van fejlődve a kardtáncz, mely abból áll, hogy borotva

élességű karddal mindkét kezében különféle mozdulatokat tesz, a nélkül, hogy magát megsértene.

A különféle nemzeti tánczok igen jellemzik az illető nemzeteket. A nemzeti táncz teljességének főfokát a balletben érte el, mely a drámai cselekmények choreographicus jelképeiben minden emberi érzelmet és szenvedélyt szemlél el állít. Ezen ballet emelte a táncz coripháusait az igazi művészek sorába.

Már a középkor elején az olaszok, francziák és spanyolok körében a táncz társaságokba vitetett be, melyekben mindkét nemből fiatalok résztvettek. Franciaországban ezen társas tánczokat a vallási táncz ellenében dauses basses-oknak mondták.

Ezen társas tánczok fajai: u. m. a „Fandango” Spanyolországban, a „Parantella” Olaszországban és a „Villanellen” Franciaországban ezen időben keletkeztek. Ezen tánczokat az ütenyverével kísérték, mely a tactust adta meg. Így kíséri a kézi csörgettyű (castagnette) még a mai nap is a „Tarantellát”. Spanyol és Franciaországban mandolinok és gitarrók kísérték később a tánczot. Ezen tánczokat legelőnyösebb falun tánczolták ünnepélyességek alkalmával még a falu alatt elterülő réten. Eme tánczok közül a „Fandango” és „Tarantella” még régi egyszerűségűek.

Az előkelők szokásai gyakran átmennek a népre, még pedig legtöbbször utó-

biak kárára. De a táncznál ez megfordítva volt. A társas tánczok XII. Lajos, I. Ferenc, II. Henrik idejékor úgy az udvarnál, mint a népnél folyton szübbültek és tökéletesedtek. Ezen társas tánczok igen jellemzők a lovagok regényességére. A táncz lassú lépéssel történt. Közben kedélyes beszélgetés folyt a párok közt, melyet csak a vezető intező szava szakított félbe.

Medici Katalin korában, ki magát szép és kaczer udvarhölgyekkel vette körül, nemzeti tánczok jöttek divatba. Ezeket különösen jelmez-ünnepélyek alkalmával lejtették, mely jelmezeknek megfelelő tánczokat adtak elő.

Ezen időben az udvarnál a „Fandango”, a népnél a „Villanellen” volt divatban. Ehhez képest fejlődött a táncz-zene, mely élénkebb és szebb lett.

Ez a két tánczféle az, a mely ősiségét jól meg tudta tartani és XIV-ik Lajosig volt divatban. Ezen tánczok azonban semmiben nem hasonlítanak a körtánczokhoz. Medici Katalin utódjainál jött divatba a „Sarabande”, mely ősi basque táncz volt és melynek csakis a basque jelmezben van valódi hatása.

Eme tánczot még Richelieu bíbornok is nagy kedvelő tánczolta.

XIV. Lajos jellemét és udvarát jól tükrözik vissza az akkor divatban levő tánczok; ő maga is igen szenvedélyes és jó tánczos volt meg akkoriban is. Magát oly jó tánczosnak gondolta, hogy hiú volt művészetére. Azonban ezen multságot, mint min-

* Jegyzet: Azonban eme tánczok inkább ugrásoknak mondták, mert minden ritmussal és szépséggel nélkülöznek és csak ide-oda való ugrándozás volt, miáltal szünetlen ordítottak. Fordító.

A mérnöki és építészeti hivatal által nyújtott adatok, illetve ennek statisztikai kimutatása alapján a következőkben közöljük a múlt 1886. év szabályozási munkáját:

A múlt évben egy 4 osztályt magában foglaló emeletes iskola-épületen kívül 48 teljesen új lakház és mellékhelyiség épült, ezenkívül 42 ház nádas teteje cseréltetett fel cserépréz és zsindelyfedéllel.

A köztérnek és utcák szabályozása is nagyban haladt előre. Ugyanis a múlt évben a „Mária-”, „Tyúkláb-”, „Gyik-”, „Sárkány-”, „Kaszap-”, „Sár-”, „Szárny-”, „Olaj-”, „Hosszú-”, „Kishalasi-” és „Veréb-” utcák szabályozása, valamint még több névtelen útszabályozása is fogantatva vétett, mely munkálatok kapcsán ezen utcák szabályozása és kinyitása végett körülbelül 25 ház és telek egészben és részben való kisajátításra rendelkezett meg.

A múlt évben köveztettek ki: a „Kaszap-” útca belső része 61 folyó méter hosszúságban, ezenkívül körülbelül 600 méter gyalog átjáró készült a város területén.

A szabályozási munkálata nem csupán a város területén, hanem a kültereken is előrehaladt. A lefolyt évben fejeztetik be a 13 kilométer hosszú „Kunszentmiklósi” országos út belső részének kiépítése és rendezése, valamint ezen és a „Kécskei-”, „Szedődi-” és „Mindszenti” utak befűtése. Az „Ógyi” országos út rendezése is megkezdett, ez azonban végleg befejezve nincs.

A mint látjuk, ez valóban nagy munka és szép eredmény, mely jogosan felbreszteti bennünk a reményt, hogy városunk szabályozása és kiépítése a teljes befejezéshez mindinkább közelebb és közelebb jut, a nélkül, hogy a város közönségének anyagi erőforrásai kimerítettének és más czélektől, rendeltetésektől elterítettének. Jövesse e remény annál is inkább, mert városunk kormányzása oly kezekben van, melyeknek bölcs, tapasztalt és óvatossága vezetésében feltétlenül megbízhatunk.

Tokaj esszenciája *)

A tokaji bor nem azért híres, nem azért lett királya a világ minden borainak, mert Tokajban terem, hanem ez a rongyos tiszpart kis város azért lett világhírűvé, mert hegyein ilyen bor terem, mert lakosai a véletlenszerűen által felfedezett, s azóta folytonosan gyakorolt, — ma már ugyan szőlősgazdáltságunk közül is többek által elhagyott kezdett — szőlőművelési és borkezelési rendszerük által, szőlőknek oly csodanedvét

*) „Tokaj esszenciája” című mutatóvány közölték az „Egyetértés” f. é. Jan. 1-én megjelent számban a legérdekesebb és legtapasztaltabb szőlőgazdák egyike Mezős László úr legközelebbi megjelenésétől, mely a tokaji bortermelés régebbi és újabb viszonyait tárgyalja; a jeles szakfernyő pinczéjéből mi is több megredendéseket szoltunk tenni valódi tokaji borok iránt, s mindenkor meglegedés és elismerés követte küldeményét; nagybcsi munkájának megjelenését mi is óhajta várjuk, s lakosainkat való ismeretést végett az „Egyetértés”-ben hozott közlemény érdekessegenél fogva olvasóinkkal közöljük.

den mást mértékellenlél élvezte. Ő emelte udvari tánczóvá a „Mennettet”. Ezen szép tánc Póiton grótságból származott, hol a nép gyönyörűen tánczolta. Ugyancsak XIV. Lajos vitte be udvarába a balletet. Eme balletet tárgyaktól legtöbbszörre a mythológiából vették. A szerepek közül Zeuszt vagy Apollót mindig a király ábrázolta.

Mint XIV. Lajosnál, úgy ennek utódjainál a „Mennette”-t tánczolták az udvari bálokon. A könnyebb tánczok átvitették Angliába, hol a „Gigue”-t tánczolták. Ezen tánc hasonlít a „Mennette”-hez, csak hogy a „Gigue”-t $\frac{3}{4}$ -es taktusban tánczolták, míg az előbbi $\frac{3}{4}$ -esben.

Midőn a forradalom után ismét összeverődött a társaság, a Mennettet nem tánczolták, mint olyant, mely a királyságra emlékeztet. Ekkor jött divatba az angol „Gigue”. Továbbá a nemzeti tánczok közül: a monacói „Gavotte” és $\frac{3}{4}$ -es itényben tánczoltott; a „Santenin”, a „Sabotiére”, melyek $\frac{3}{4}$ -es taktusban tánczoltottak; a „Fricassée” $\frac{3}{4}$ -es, a „Polichinellés” gyors $\frac{3}{4}$ -es, az „Allemande” $\frac{3}{4}$ -es itényben.

A 20-as években a „Restauratio” korában jött a „Quadrille” divatba, melyet eleintén csak négy pár tánczolt (innen származik neve). A „Quadrille”-t „Contredanse”-nak is mondták, mert a párok általában voltak egymással. A „Quadrille”-nek hat része van, n. m. a „Pantalon”, az „Étő”, a „Roule”, a „Frénis”, a „Pastorelle” és a „Finales”. Az első és má-

idékelt elő. Elismeri s bevallja azt mindenki, hogy a modern borászat mint a nem mint a pinczei czifrából-czifrából érdemrendekkel kipitykézett butellának tartalma, soha se emelte volna trónra a tokaji bort. Hagyjunk fel csak még mi is néhányan, öreg tokaji borászok, szokott rendszerünkkel, s hallgassunk a sok tudós borászati könyvek tanácsára, s kormányunk javaslataira, példájára: metszessük töveinket csapokra, törekedjünk mennyiségére, nem pedig minőségére borainknak; szüreteljünk Sz. Mihály, nem pedig Simon Judás nap után, idomsítsuk mi is a fogyasztók izlése s kedve szerint évről-évre egyforma bort, szeszszel s krumplizukorral, elvész fillokszer nélkül is Tokaj neve, csak multjáról fogják elegetni, mint a Rákos mezéjét, királyválasztó gyűléseiről, mint Czinkókat vagy itezéjéről, mint Visegrádott királylaga romjairól, mint a Gellértheget sz. Gellért püspökről.

Szirmay Antal előszóban említett: „Notitia montium viniferorum comitatus Zempleniensis” című munkájában így írja le s jegyzi fel azt a véletlenséget, mely a tokaji bort világhírűvé s borok királyává avatta fel: „Nagyon hírhedt, hogy a tokaji hegy még őseink bejövetele előtt is termelt már bort. Hiszen Béla király névtelen jegyzője írja, hogy Árpád hadaiával a tereztalokai hegy lábainál elterülő szerenesi sík mezőkön tartván Munkácsról első pihenőjét, vezéreivel nagy áldomást ivott; lehet, hogy ezen áldomáshoz már tokaji hegyen termelt borból merítették tele kupáikat”. De hogy még az nem volt világhírű királyi bor, azt a következő sorával bizonyítja be Szirmay: „A tokaji bor csak a tizenhetedik században kezdett világhírűvé lenni, azelőtt még a tizenötödik században, midőn a Mátyás király udvarában élt olasz Galeotti Márton az udvartartáshoz szükséges borokat számllja elő, a tokait nem is említi, sőt a szeremről azt mondja, hogy ahhoz hasonló az egész világon nehezen találhatók, Kuspiniánus pedig, ki a II. Ulászló udvartartását írta meg, a tokajit szintén nem is említve, ugyancsak a szeremről mondja, hogy a krétai és korszikai boroknál is jobb. II. Lajos Mohácsnál halt szerenesen királyunk udvarában élt Oláh-Miklós püspök pedig, ki később I. Ferdinánd alatt 1557-ben kancellár és esztergomi érsek volt, leírva Pest városának, mint főkereskedelmi helynek viszonyait, ezen szavakkal él: „A pesti polgárság nem csak szerem, de a legkitűnőbb külföldi krétai és zamatos borokkal is üzérkedik s ide jönnek ősse a sok lengyel és sziléziai vevők borokat vásárolni”. De még tokajiról ő sem emlékezik. Csak történetesen jöttek reá a hegyaljaiak a késő szüretelésre s a dér és fagyok által előállított nemes aszúszemek kiszűrésére s az azokból lesepög, sűrű, édes esszenciák összegyűjtésére.

Ugyanis a tizenhetedik század első felében a Booskay és Bethlen által győzelmesen folytatott harcok alatt, egyszer rövid időre, épen szeptember végén s október elején, ellenség foglaltál el Tokajhegyalját, épen midőn a nép szüretelni kezdett, az ellenségtől a vágási, regézi, baskói stb. erdőkbe bujdosó lakosság csak november közepén, az ellenség elvonulása után tért vissza a városokba, s a hegyen kiinn maradt szőlőt, mit az ellenség le nem poe költ, mind megaszodva találta, — s így állt elő véletlenül a borok királya a tokaji

sodik figurát $\frac{3}{4}$ -es, a harmadikat $\frac{3}{4}$ -es, a negyediket, ötödiket és hatodikot szintén $\frac{3}{4}$ -es taktusban tánczolták.

Ugyancsen időben jött divatba a „Ländler” és „Walzer” Németországban; utóbbi különösen Bécsben. A „Ländler” közép-németországi, a „Walzer” pedig steier-ri nemzeti táncz. Eredetileg körben és lassan tánczolták a körtánczok mintájára. Most azonban gyorsan tánczolták. A „Ländler”-t és „Walzer”-t $\frac{3}{4}$ -es taktusban tánczolták.

A mestani tánczoknál szó sem lehet eredetiségéről, mert bizony most senki nem vesz magának időt arra, hogy egy teljes tánczlepet tegyen.

III. Napoleon udvaránál azonban az étquette úgy kívánta, hogy az urak és hölgyek a teljes tánczlepet tegyék meg. Ekkor fejlődött a „Quadrille” két fajta, n. m. a „Quadrille à la cour” és a „Quadrille de laurier”.

A nemzeti tánczok közül a lengyel „Polka” és a cseh „Mazurka” tartotta fenn magát. Azonban az igazi „Polka”, melyet a lengyelek tánczoltak, figurákból álló táncz, nem pedig azon elferdítés, melyt mi nálunk tánczoltunk.

Művészes és szép tánczokat jelenleg az udvari jelmez estélyeken lehet látni, hol az idők és nemzetek tánczát körüli láthatjuk előadni.

esszencia”. Két század s egy pár évtizedig uralkodott, s most korunkban készülnek trónját ledönteni a tudós vegyészek, a modern borászok, a fillokszer, és ráadásul gróf Széchenyi Pál úr ő excellenciája a mostani magyar földművelési és kereskedelmi miniszter. Hogy a miniszter úr ő nagyméltósága is ezen heterogén elemekből alakult társasággal fogott ellenünk kezét, — azt a nemes tokaji bort figyelmen kívül hagyó s a boryártás eltiltását czélzó, új törvényjavaslata végig olvasása után vettem észre. Sőt elolvastva törvényjavaslátát, ama meggyőződésre kellet jutnom, hogy gróf Széchenyi Pál Magyarország minisztere bár nagy úr, és szakmájához tartozik, — soha előtében húsz negyven éves tokaji esszenciát nem izlett, nem ivott, s így oly tárgy-terjesztett elő törvényjavaslátot, melyet nem ismert, s gyakorlatilag nem is tanulmányozhatott. Egy Bismark-fajta miniszter így esetben másképp jár el. Előbb elküldött volna vagy két darab százast Pulsky Géza úrhoz, kinek eperjesi pinczéjében tizenöt-ezer butella felszázadot túlélt ótokaji esszencia, és kövér asszu hever, melynek darabjért — fél liter — tavaly T. . . városi kereskedő egyre-másra ígért kóstolatlan öt forintot. Válogatva, — hiszem — adna öt aranyat: s pénzért is vitetne magának az a Bismark tíz húsz butellát különböző évek esszenciáiból s az azokat kikóstolgatva, s gyakorlatilag megértette, miről van szó? akkor fogott volna hozzá a boryártást eltiltító törvényjavaslata megírásához, s a mosolyt keltő ingredientia szó nem fordulna elő törvényjavaslátában.

Különb az esszenciáról igen kevés ember tudja a világon, hogy mi? és hogy áll az elő? Harmincz, negyven, ötven éves élvezhető esszenciát pedig még Tokajban született ember is alig akad öt-hat, ki a maga emberségéről ivott. Azért nem lesz felesleges olvasóm előtt, ha elmondom előállása körülményeit kissé bővebben.

Készakarva írom így, hogy előállása, mert esszencia inkább előáll, mint előállítatik. Leginkább összehasonlítható a bányákban oly ritkán előforduló — aurum nativum — született arany képződéseihez. Azt mondják, hogy a bányászok akadnak néha a föld alatt öklőnagságú szinaranyra is egy darabban, tisztán, salak nélkül. Nem kell hozzá kötőré, érczüzőmalom, nem kell hozzá olvasztókemence, nem kell választóvíz; nem kell hozzá semmi, magától áll elő, mint nagy ritkaság. — Ilyen az esszencia is. Nem kell hozzá prés, nem kell hozzá aranyárga szőlőbogyó, nem kell hozzá taposászk, magában képződik. Mert ha a régi rendszert követő, valódi tokaji bortermesztő szőlősgazda úgy november 1-től kezdve — olykor például 1834-ben — Kata lin napig is eltartható szüretje alatt, kiszemeltetve naponta a megasztott barnapiros szemeket a nyers bogyók közül, — s azt minden este összeitvén egy tiz-tizenöt hektoliter mértékű, vékony fúrólv lykasz. tot tenekü fakádba, ez a nagybott tömeggé gyűlt aszu, mely szárazabb, jobb éveken egészen hasonlít a bolti mazsolához, önsúlyja alatt a kádfenekén lassan kieseög, tisztá, átlátszó, aranyszínű, észrevehetőleg forrásba nem jövő, folyó mézhez hasonló csodanedvet ereszt. Ez az esszencia. Minél szárazabb az esztendő, annál szárazabb az aszu, s annál czukrosabb, annál sűrűbb, annál tisztább színű az esszencia; de kevesebb is. Ha nedves, ha hűvös napokkal folyt le az év, különösen pedig az ősz és a szüret s nem tökéletesen érett szőlőből készült el az aszu s haramatosan került be a borházba s magja fehéres zold, az éretlenség biztos jele, — úgy Tokajban, mint mindenütt, hol szőlő műveltetik, az éretlen bogyókból készült aszu esszenciája csak bitorolja azt a diósó nevet; mert hig, ize savanykás édes, színe zavarosszürke s pár év alatt, mint a must körül, s édesesség vesztve a közönséges bornál kevéssel marad job s édebb, s kevéssel lesz értékesebb. Szüretben nincs biztosabb borméző, mint az esszencia. Ha az aszuszőlőn, ha annak esszenciáján a fentirt gyanús jeleket veszi észre a gazda, ha csak lehet, szüretben, míg ki nem forrt, adjon túl borain; mert annak az évek a mustjából ugyan pinczéjének diszére szolgáló bor nem válik.

Jobb s kitűnőbb éveken más jelek mutatkoznak. Sárgásfehér lágyas czukortömeggé alakul az esszencia, legyen edénye, melyben elttetik ívegűből vagy fából, — s csak öt-hat év eltelté után kezd csodán feloldódni s tizenkét-tizenöt év múlva nyeri vissza születésekor folyékonyágát, de már akkor színe nem világos aranyárga, hanem sötétsárga. Huszonöt-harmincz éves korán felül pedig barnapiros színt ölt. Így van ez az igen kövér aszaborokkal is. Ötvenéves korán túl az édesesség, a sűrű czukrostesség mindkettőnél elvész egészen s megmarad az évtizedek lefolyása nyujtotta zamat és győgyérő. Ez az a győgyérő aztán, mit a borpancsolók, krumplizukorral s mazsolával naponta gyártott frís losadéknak is szeretnének megkövetelni; csak-

hogy győgyerőt és illatot nem a butellákra biggyesztett aranyos ragasz, hanem a felszázados öregkor ad. Ezt nevé bevárni!

Azért minden más egyéb közlében fognó afféle mendemondák, hogy a Rákócziak sáropspataki vagy regézi vörpinczéjében szász vagy pláne több századot élt esszenciákat találtak, melyek már leporladozván róluk a faedény, a faútalag, a maguk czukorból idomult börtörben csodásan együtt tartva véletlenül nem régen találtak volna fel; mesék, melyeket csak az általam, esszenciáink hosszas és mékinti kifejtéséről elmondott körülmények s változatok nem ismerése mellett, a képzőlédes teremtett meg. A régiség, az évek, az esszenciát nem tömörítik, sőt inkább higabbá s vékonyabbá teszik.

Az esszenciák születésének történetét atyám s a magam szőlőestési s borászati jegyzeteim után évről-évről mutatom fel. 1836. és 1886 iki időkig lefolyása alatt húsz év volt. úgy mint: 1837, 1838, 1840, 1842, 1843, 1844, 1847, 1852, 1853, 1854, 1859, 1860, 1864, 1867, 1870, 1871, 1878, 1881, 1884, olyan, mely nedves és hűvös levén, a szántóvető marháttartó népek s gazdaközönségnek bővebb aratást, a tokaji bortermesztőknek szomorú emlékü szüreteket adott. Aszu nélkül keserves szüret van Tokajban! Inkább két jegy, mint egy 1881-iki lévén roz bor és bő szüret! — Aszu nem levén a fennjelzett éveken, természetesen, hogy esszencia sem volt. A többi harmincz év, több vagy kevesebb, jobb vagy tökéletlenebb aszut mindig hozott s így esszenciát is. De azután a mily különbség a minőségben (quantitasban), oly különbség az árban. Például egy antalg (70 liter) 1862-iki esszenciát eladtam tíz éves korában. A Heller newyorki kereskedőnek 550 forintot; ugyanannyit 1851-ikit megvettek korosmára 25 forintot kétévés korában. Az aszu árát fokozza sokszor a mennyiség is (quantitas), 1862-ben jó, de nem sok levén az aszu, puttonja (30—32 liter) két 30 forintot; 1866-ban pedig, bár igen jó, de túlságig sok levén, puttonjának ára 3—5-ig rügött legfeljebb. A száraz aszu oly kevés esszencia volt 1866-ban, hogy a király ő felségének 600 putton aszuról lesepögött egy antalg — 70 liter — esszencia. Bécsbe vitetett. Nekem 60 putton aszum után lett két liter. Megvan ma is, négy félliteres ívegben eltéve. Azt hiszem, ilyen a természetben soha sem termett s nem is fog soha teremni! Szívesen átadom — ha elfogadja, a nemzeti muzeumnak, tegyék meg, hogy minden száz évben, például 1966 Simon-Judás megjelölés, az akkor élők egyet igyának meg belőle. A mint neki is indult — csakugyan elpusztíták Tokaj híret s becsületét a fillokszerával kezget fogott Wartha tanárok, legalább legyen miről megemlégetni, hogy ilyen ritkaság is termett valaha a haza földén; de azt is, mint anyai sok más jót, az idegen szokásokot utánzó s megfontolás nélkül nyakra-főre hozának átültetni törekvő kísérletei elpusztították.

Felhivas.

A népfelkésről szóló 1886. évi XX. t. cz. 9. §. akként intézkedik, hogy a népfelkés tisztjét, magyar állampolgárok közül Ő császári és apostoli kir. Felsőge nevezi ki a honvédelmi miniszter előterjesztésére, a ki azokat már béke idejében évről-évre kijelöli. Mielőtt a népfelkés rendezése a foganatosították, a honvédelmi miniszterre néve ép oly fontos mint szükséges, hogy általános áttekintést nyerjen azon állampolgárok felől, kik a felállítandó gyalog és lovas népfelkési osztágonál tiszti helyek betöltésére annak idejében számításba vehetők lesznek. E tekintetben a honvédelmi miniszter, a népfelkési kötelezettségnek alávetett volt tisztekre (beleértve a hadbírákat, orvosokat, kezelő illetőleg csapat-számvivő tiszteket is), továbbá a volt tiszthelyettesekre és hadapródokra, kik rendfokozatukról, illetőleg hadapródi kitüntetésekről akár 12 évi védkötelezettségük teljesítése után, vagy bármi más nem kényszerítő indok folytán önként leköszöttek, nemkülönben a volt egyévi önkéntesekre, valamint katonai szolgálataban nem állott oly állampolgárokra számít, kik kifogástalan jellemük és műveltségük, társadalmi állásuknál és nyilvános tevékenységük felvételére népfelkés tiszthelyesre sikeres betöltésére alkalmasoknak ígérkeznek. A honvédelmi miniszter az itt megjelölt minőségű állampolgárokra annál is inkább számít, miután saját jól megfontolt érdekükben fekszik, hogy a népfelkés felhívása esetében az alakítandó népfelkési csapatoknál inkább tiszti helyekre, mint rendfokozat nélküli közép felkés gyanánt alkalmaztassanak. Minthogy azonban a város területén tartózkodó ily állam polgároknak elegendő tájékozás czéljából megkövetelt hivatalos összeírása egyelőre, t. i. az épen kiadást alatt lévő „Népfelkés törvény” végrehajtási utasításra vonatkozó intézkedések rendszeres, tehát huzamos

időt igénybe veendő fogantatásának jelentékeny nehézségekbe ütközik, ennél fogva bár jelentkezőre a törvény értelmében ez idő szerint még senki nem kötelezhető — mégis az illető egyének érdekében fekszik, hogy a jelzett czéllal önként jelentkezzenek. Ehhez képest felhívhatunk mindazon a város területén állandóan tartózkodó és a népfelkeltési kötelezettségnek alávetett állampolgárok, kik mint volt tiszték, tiszthelyettesek, hadapródok és egy évi önkéntesek, továbbá kik mint a katonaságnál ugyan nem szolgált, de általános műveltségű, megfelelő társadalmi állású és tekintélyű egyének, a népfelkeltés felhívása esetében tisztí minőségben alkalmazhatni óhajtanak, miszerint ez iránt folyó évi február hó 20-ig a város előjáróságánál az összeírással megbízott Tatyai Endre rendőrkapitányi fogalmazónál jelentkezzenek, megjegyezve, hogy a kezdetben idézett törvényes határozat alapján a jelentkezőknek népfelkeltési tisztí helyre való előjegyzése, a honvédelmi minisztert illeti meg. Azon czéllal, hogy a tisztí, tiszthelyettesi, vagy hadapródi minőségben nem szolgált jelentkezőknek, alkalom nyújtassék a népfelkeltési tisztí minőségben őket megillető kötelezésekkel szemben, és gyakorlatilag lehetőleg megismerkedni, a honvédelmi miniszter által kiküldendő azon jelentkezők számára, kik csapatolgálatra beosztathatók lesznek, külön, rövid tartamú tanfolyamot fog ősz szeállítani, és az abban önként résztvetők, kik megjelöltek, csapat tisztí alkalmazására előjegyzésbe vétetni. A jelentkezők által a jelentkezés alkalmával személyesen vagy írásban a következő adatok lesznek közlendők és pedig: 1) A jelentkező neve, 2) Születési éve, 3) Állandó tartózkodási vagy lakhelye, 4) Polgári foglalkozása, 5) Esetleges kívánsága a népfelkeltésnél való alkalmazására (beosztásra) nézve. A volt katonák részéről e mellett még felemlítendő: 6) A felavatásuk (besorozásuk) és esetleg a közös hadsereg tartalékából (állományából) a honvédséghez való áthelyezésük, továbbá a hadseregből vagy honvédségből kilépésük (végelebcsatásuk) vége. 7) A közös hadseregen, vagy a honvédségnél (csendőrségnél) a kélés (végelebcsatás) alkalmazásán viselt rendfokozat, valamint a csapatost (hatóság, intézet stb.) melynél az illető szolgált. Remélhető, hogy ezen a népfelkeltési kötelezettség alá eső és a népfelkeltési tisztí állás elnyerésre után törekvő állampolgárok érdekét oly körüljáró értekezés felhívására, minél számosabban jelentkezni fognak.

A rendőrfőkapitány.

SZÍNHÁZ.

Szombaton Souppé-nak Fatiniézát elevenítették fel az új bérelt első számú kámbé, bizony nem nagy közönség előtt. Ferencziné a czimzserében, Andrási mint Kancsóff, Tolainé mint Lídia és Kóvács mint Góly Julián, főleg az első és utolsóknak említették érdemelték ki a közönség tetszését. Az árnyjáték a játék árnya volt és nagyon is elárulta, hogy a játék előtt kellőleg meg nem volt próbálva. Azt a kardalomból versenyt pedig (Férfi te, én nem hiszem...) elég lett volna egyszer is hallanunk. Így azonban sajnos, a „rosz” fogalmát nyomról-nyomra a tulzó fogig emelve szereshették meg.

Vasárnapról egyszerűen felemlítjük, hogy a régi jó Szóköti katona került színrre. Az előadásról azonban nem szólnék. Kedden Konti Eleven ördögét adták másodszor és pedig béreltben, félház előtt, a szereposztásban azon változtatással, hogy ezúttal Marianne szerepét Tolainé tülte be, nem — mint multkori jutalomjátéka alkalmával — Timárné. Az előadás természetesen zűreg kerekdedség és összevágás tekintetében sokat nyert a második színekkel, de a karok még most is — hogy egyebet ne mondjunk — gyengék voltak. A közönség melegeledését és gyakori tapsokkal jelezte. Az előadást szeretett főispánunk is, ki a városi közgyűlés alkalmából körülben időzött, végig nézte.

Szardán és esztörtökön általános béreltszűben Miss Leona Dare szobornutványiba volt alkalmunk gyönyörködhetni. Az első nap meglehetősen gyér közönség jelent meg, valószínűleg némi bizalmatlanságból; miután azonban az előadás művészi értékének híre jobban elterjedt a városban, második nap már jó félház előtt folyt le. Valóban igazza volt a fővárosi sajtónak, midőn a Miss budapesti előadásai alkalmából így nyilatkozott, hogy kinek a női szépség iránt érzi ke van, ne mulassza el ezen mutványokat megnézni. A kasszaszony rendkívül plasztikus termetű és alakított képessége teljesen megfelelt a legfinnyásabb esztetikai követelményeknek is.

Szardán három kis vígjáték került el ezen mutványoknál. A várteremben, Miért nem házasodik a sógor és Egy boldogtalan asszony. Különösen az utolsó kis dramelette előadásában reme-

kelt Bodrogi L., ki valóban művészi magaslatra emelkedve méltán kiemelte azt, mondhatni viharos tapsokat, melyek őt a darab végén háromszor is a lámpák eléhívták. Szűrtökön Miss Dare mutványai előtt Szűrtök kedélyes vígjátékát adták: A csókán szerzett vőlegényét. A darab főalakja, Abrai Irén, kinek chameleon-szerű szerepét Ferencziné helyesen fogta fel és jól alakította. Jó volt még Ferenczi, Bagi, Raizné és Andrási, de meg a „trupp” is: Kövi, Pesti, Kár, hogy a Nefeljéset nem Timárné adta, mint a színpal jelentette. Mindkét napon a színelőadások által derült hangulatba hozva nézett a közönség Miss Dare előadásai elé, és így könnyebben átélt az a hosszú várakozást, melyre kárhoztatva lón, különösen az első esetben. Jó lett volna a színpal jelezni, hogy közben hangverseny lesz, ez és ez a műsora. Mint hallottuk, némi rendezési fatalitások juttattak bennünket a színpalhoz. De legalább a Miss művészi mutványai kárpótlottak bennünket. Hallomásunk szerint a Miss még két előadást fog tartani.

Irodalom.

— Megjelent és beküldetett Nagy-Kürüi Értéktető 1. 2. sz. I. évfolyam. Közlemények a fatenyésztés, gyümölcsészet, rozsdás és konyakfertőzés, szőlőszet, méhészet és baromfienyésztés köréből. Megjelenik havonként egy ivet. Előfizetés évsz. 3 frt. Szerkesztőség és kiadóhivatal Nagy-Kürüben Jász-Nagy-Kun-Szolnok megye. Kiadó és lapkiadója Petrovay György, szerkesztő Góbozy Károly, kik lapunkban is megjelent cikkeiről előnyösen ismer a közönség.

— Vasárnap 1887. 1—2. sz. Evangéliumi hetilap. Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos Czedler Marion. Főmunkatársak: Könyves Tóth Kálmán, Molnár Sámuel, Lang Adolf, Thómy József. Előfizetés évsz. 2 frt. Az előfizetési díj Sziládi Lászlóhoz Kecskemétre küldendő.

— A „Képes Családi Lapok” 20. szám tartalma: A kis „Naiva”. (Elbeszélés, vége.) (Rácz Sándor). — A tiszteletről Daras Lajosról — Éva. (Báráj.) Boross Vilmosról. — Nem. (Költemény) Gellért Jenőről. — Pakasztanya. (Vége) Herman Ottóval. — Haberek. (Elbeszélés, vége.) Szendrőtől. — A cím és rendjel körség. Egy modern Diogenestől. — Az unalom rosz tanácsadó. (Beszélyke.) Brankovics Györgytől. — Gondolat töredékek. — Képmagyarázat. — Mindentel. — Képek: Téli tájkép. — A beteg anyja. — Emélek a régi időkbel. — Melléklet: „Nő a házban”. (Harcz a millióért.) (Regény, folytatás) Xavier de Montepetit. 303—320 oldal. — A boríték: Heti-naptár. — Sakk-talány stb. — Előfizetési: Méhner Vilmosnál, Budapest IV. ker. papnövevény-utca 8. szám. Egész évsz. 6 frt, félévsz. 3 frt, negyedévsz. 1 frt 50 kr.

— „A szellőleány” a czime Molnár György 3 fejeletűs énekes népszínművének, mely a szegedi színházban került először színrre és ott jelent meg. Az érdekes népszínmű ára 50 kr.

Érdekes könyvtár czímmel egy figyelemre méltó új irodalmi vállalat indult meg, mely a vállalat által kibocsátott prospektus tartalma alapján, valóban megérdemli a nagy közönség pártfogását. Az Érdekes könyvtár programjának főbb pontjaiból közöljük a következő részleteket:

Az Érdekes könyvtár megindításánál főleg két szempont lebegett a szerkesztőség előtt, először: hogy a magyar közönség jeles műveket a szokottnál sokkal foglaltabb áron szerzhessen meg és másodsor: hogy az így szerzett könyvekkel idővel állandó könyvtárt gyűjtessen magának.

Az Érdekes könyvtár épen ezért ki fog terjedni nemcsak a magyar, hanem a külföldi irodalomnak is legjelesebb termékeire. Így mindjárt legelső köteté Kleist Henriknek, Schiller mellett a legkitűnőbb és nálunk még be nem mutatott drámaírójának, Heibronn Katica czimű, nagy szépségű színművet tartalmazza, Reviczky Gyula művészes fordításában.

Az Érdekes könyvtár minden egyes kötetének 50 kr. az ára, még pedig tekintet nélkül a kötet vastagságára, úgy hogy nagyobb terjedelmű művek is (mint a Sikkingeri trombitás) oly csekély áron lesznek megszerzhettek.

KÜLÖNFÉLÉK.

— Az „Olvasókör” bálja. Az ideai farsang második eltebléja folyó hó 5-én folyt le az „Olvasókör” termeiben; a rendezőség büszkölkedhetik az elért sikerrel, mely az előző elteblé bál sikere mögött alig maradt el valamivel (csak az anyagi sikerrel). A mulatság szeszelen és kedélyes volt, a fiatalság jövedelvé és nagy buzgalommal járta anynyira, hogy a táncznak csak a hajnali öt óra vetett véget. A négyeseket 22 pár táncolta. A szép tánczosnók közt voltak: Bende Terka, Csorba J., Dékány Róza, Kiss Juczka, Lipőczy Marika, Máthé Marika, Nagy Matild (Kunszentmártonból), Szappanos K., Szabó Terka, Reinhardt Katica (Nagykőrösről), Tassy Irma, Tóth Irma, Tóth Eszterike kasszaszonyok; ott voltak továbbá: Dömötör Sándorné, Csorba Gáborné, Fodor Józsefné, Kiss Györgyné, Dr. Tassy Pálné és Zombory Lászlóné úrnők.

— Az apátjelben termeiben mult vasárnap fényes estély volt, farsangi összejöv-

vel ezimen; a jelen voltak nagy számának ez alkalommal érzelmeit az egyház főgondnokja tolmácsolta szívből eredő pohárköszöntésben; bemutatta áttáttal a szíves háziur vendégeinek azt a két szép rebaszt, melyek egyike novánapijára (jan. 25.), másika születésének 66 ik évfordulójára (febr. 2.) készült a helybeli főreáliskola műhelyében. Tirezka Antal tanár volt a mestere.

— A színházi szubventió második részle-tél hallomásunk szerint ismét 200 forint utalványozott ki a polgármester úr. E körülmény valóban megnagyváltatag hatott reánk, mikor mindentelől olvassuk, hogy buk-nak meg a szinagazgatók a kellő anyagi pártolás hiánya miatt. A szinagazgatók és a társulat igyekvése és szorgalma méltán megérdemli úgy a városi hatóság, mint a közönség támogatását, és midőn látjuk, hogy mindkettőn megteszik a kellő pártolást, azt nemcsak a társulat, de városunk jó hírnevének érdekében levőnek is mondhatjuk. Reméljük, hogy még a hátra lévő 200 frt útitöltés kintalványozásával is meghozza a hatóság a maga részéről azon áldozatot, mely a közönség pártolásának méltó társa leend, és így tisztességese anyagi körülményekkel távozva, városunk jó hírét, nevét viheti el tőlünk a társulat másfelé.

— Meghívás. A Molnáry ezred kecskeméti helyőrségének tisztikára, az ezred zenekarának közreműködése mellett, folyó hó 17-én esteli 7 1/2 órakor a Kaszinó helyiségeiben sétahangversenyt rendez. Erre a Kaszinó tagjai, családjaik és az általuk meghívandó vendégekkel együtt, ezúton meghívhatnak. A rendező bizottság.

— Miniszteri rendelet. A belügyminiszter a hatóságokról rendelkezést intézett, mely szerint a törvény azon rendelkezésének megfelelőleg, hogy a vadászterületen kutyák tartása tilos, tekintettel arra, hogy ezen törvény áthágoi ellen nem hivatalból, hanem csak a jogosított panaszra folytán indítható az eljárást — a rendezőség minden egyes esetben a megtörtént kihágásokról a vadászterület jogosítottját — nálunk a vadásztársaságot — értesítse, hogy az panaszt emelhesse. Ezen rendelet kapcsán Szegedy György alkaptány a tanácshoz oly véleményét nyújtott be, hogy a tanyákon a kutyák nappal vagy megkötve, vagy kolonc-csal ellátva tartassanak, mert a kültekek lakó gyermekeknek valóságos életveszélyt ezen hamis kutyák miatt az iskolába menni. A mily dicseretreméltó éa helyes ez indítvány, ép annyira szükséges, hogy a tanács egy ennek megfelelő szabályrendeletet alkalson, elejét veendő ezáltal a naponként beérkező panaszoknak.

— Steiner Gusztáv és Nemess egyh István, lapunk munkatársainak nevelő foglalkozni a folyó hó egyik színpalján. Steiner urat mint vígjátékíró, tavaly előadott eredeti kis vígjátéka után is már előnyösen ismeri közönségünk. Ezúttal Scribe I. felvonásos, rendkívül mulatótató kis bohózatát, „Három feleség egyszerre”, fogjuk az ő tollának átdolgozásában élvezhetni, melyhez Nemesszergy úr igen csinos, könnyed operette-szerű zenét írt.

— Nyilvános számadás az Olvasókör által 1887. február 5-én tartott bál jövedelméről. Bevétele: belépti jegyekért 95 frt, felhívítésekéből 6 frt, Vámos Béla országgyűlési képviselő ír adományá 5 frt, összes bevétel 106 frt, kiadás: 98 frt 22 kr., tiszta jövedelem 12 frt 78 kr. Felhívítési szíveskedett Bende György úr 2 frt. Dékány Imre útibiztos 1 frt, Dömötör Sándor közgyűlés úr 3 frt; a nemes szívű felhívítők és adományozók, a belépti-jegyek elárú-itói, a bárendező fiatalág s a pénztár kezelői fogadják az Olvasókör nevében is há-lás köszönetemet. Dömötör Károly, olvasóköri elnök.

— Viola József jutalomjátéka kedden, f. hó 15-én lesz, mely alkalommal szinte kerül „A Hunyadi huszárok”. Viola, mint ki igyekezettével és szorgalommal nagy előmenetelt ért, méltán megérdemli a közönség pártfogását és arra bizton számíthat is. Ezúttal felemlíthetjük, hogy a hét folyamán valószínűleg jönni fog Mikádo operette is, melyre az előkészületek és próbák nagyban folynak. E híres operette a budapesti népszínházban folyton a legnagyobb tetszés mellett adatik és e napokban került 25-ször színrre. Ugyanekas a népszínház díszletek, jelmezek és készítményekkel fogja tár-sulatunkat az „Ördög pirulái”-ban kisegetni és így a nagy látványosságot oly kiállításban láthatjuk, minőt vidéki színpad alig képes produkálni.

— Meghívás az iparhatóság megbízott választására. Az elsőfokú iparhatóság (rendőrkaptány) mellé Kecskeméten éven-kint húsz iparhatóság megbízott választandó. Választók az iparhatóság területén lakó iparosok (kereskedők), választathók csak azon iparosok (kereskedők), kik anyyi III-ad osztályú kereseti adót fizetnek, a mennyi e czéllal a földművelés, ipar és kereske-

delemügyi minisztérium által megállapított. A választási gyűlést a folyó évi február 25-ik napjára délután 5 órára a „Próféta” helyiségébe tűzöm ki; mely időben és helyre megjelenés végett a választóképes t. ez. iparos (kereskedő) urak meghívhatnak. Kelt Kecskeméten, 1887. évi Február hó 11-én. Hajagos Illés, rendőrfőkapitány mint I-ső fokú iparhatóság.

— Meghívó. A kecskeméti reform. jogakademia „Jogi Önképzőkör”-e, f. hó 13-án d. u. 3 órakor nyilvános felolvasó-ülést tart, következő tárgyszorokkal: 1) Felolvas: Dr. Kovács Pál, jogakadémiai tanár. 2) Szavalt: Virágh Ferencz, I. é. jh. 3) Felolvas: Tóth Antal, IV. é. jh. 4) Szavalt: Hajagos Illés, I. é. jh., melyre a n. é. közönséget tisztelgetésben meghívják az önképzőkör nevében: Jórárt János, IV. é. jh., önképzőköri elnök. Kun Gérgely, III. é. jh., önképzőköri főjegyző. (Helyiség: Collegium, II. emelet, 2. számú jogi tanterem.)

— Torontálmegei iparkiallítás Nagy-Szt.-Miklóson. A mint a fentjelzett kiállítási rendezőség bennünket értesít, úgy a megyénévelői, mint a közkiváltságnak megfelelőleg, a megyénévelői csoportok bejelentései annyira felhalmozódtak, hogy az amúgy is tagasított kiállítási téséget ismét nagyobbitani kellett s így tehát úgy a kiállítás, mint a kiállítási szándékú iparosok és vállalkozók érdekében fekszik, hogy a bejelentések idejekorán jussanak a rendezőség kezeibe, mert a kiállítás bíráló-bizottság elnöke, Gróf Nákó Kálmán úr 6 méltósága már március hó első napjaira a szakcsoporthoz felosztott bíráló és egyszermint szakrendező urakat egybevitni fogja és így tehát március hó 1-je után érkező bejelentések semmi esetre sem fognak tekintetbe vétetni. A kiállítás sikerére kezes-ségül szolgálunk azon körülmények, miszerint meg egyrészt a megyének szeretett főispánja Hertelendy József úr 6 méltósága a kiállítási védnökséget elfogadni kegyes volt, a kiállítás maga oly időben fog megtartatni, a melyben az összes hitfelekezeti hűsvét és egyéb ünnepei és a nagy-szt.-miklósi tavaszi országos vásár is belesíkszik. Kiknek a kiállításhoz hajlank és kedvök volna, siessenek bejelentési iverket kérni, mit a kiállítási bizottság készségesen küld.

— A New-York életbiztosító társaság mint minden országban, a hol főkokat állított fel, Magyarországon is arról gondoskodott, hogy biztosítottjai az intézet nagyszágaról s jó hírnevéről kellő tájékozást nyerhessenek és e czéllal vezetve sikerült neki Magyarországon következő referencia bizottságot megnyernie: a magyar általános hitelbank, a magyar kereskedelmi bank, a magyar pénzváltó és leszámlázó bank, Strasser és König czég Budapest, Deutsch Ignác és fia czég Budapesten.

— Lopás. Csilléri Benő jogakadémiai igazgató úr udvarára még a mult év december havában tolvajok hatoltak be s a kocsiszinból egy 110 frt értékű löszerszámot, hintótarakot, a kocsis ruháit és több baromfit loptak el. A rendőség a tetteseket sokáig sikertelenül nyomozta, míg végre néhány nappal ezelőtt egy más ügyből kifolyólag Tisza Lászlónál, egy roszbíró nap-számolás házmótosz tartatván, alapos gyanú merült fel, hogy a fent említett lopást is ő követte el. Hosszas tagadás után Tischi be is ismerte a lopást, s bevallotta, hogy azt Urgés Fekete István társával követte el. A tárgyak közül csak a kocsis öltözéke került meg, a baromfiakat a tettesek megették, a löszerszámot pedig Budapesten eladták. A tettesek átksíztették a büntető törvénysszékhez.

— Körözés. A monori szolgabíróság Sántha Balázs kecskeméti illetőségű és csavargásban lévő kéményseprő segédét egy Monoron elkötvetett lopás miatt a február 5-iki rendőri közliányban közölte, minek folytán f. hó 7-én Kuli István rendőz éjél elfogta és a rendőrségre vitte a nála megtalált lopott tárgyakkal együtt. Sántha át fog kísértetni a monori szolgabírószághoz.

— Tetszhalót disznó. F. hó 6-án reggel Sima Agoston a honvédkaszárnya mellett disznót pórkölt. A disznóra hányt szalma lángja már vigan lobogott, midőn a disznó mozogni kezdett. Sima Agoston nem tudta mire vélni a feltámadás és szoklat esetét, az ott közel álló honvédszűben azonban azonnal látták, hogy a disznót nem ölték meg. Azonnal levették az égő szalmát a disznóról, az esetet pedig a rendőség tudomására juttatták. Az ügyet Szegedy György alkaptány tárgyalta, ki Sima Agostont az enyhítő körülmények számbavételével állatkinzás miatt, 12 óra elzárásra és 2 frt pénzbírságra ítélte. Nálunk, hol nines állatvédő egyesület, valóban nagy szükség van arra, hogy a jóérzelmű közönség támogatása a rendőség az állatkinzás elleni fellépésében: mert csakis így lehet az embertelen és botrányos állatkinzásoknak elejét venni.

Közgazdaság.

Heti jelentés az értéktőzsdéről.

— A „Magyar Mercúr” pénzügyi szakirat tudósítása. —
 A múlt heti erős rázkódás után e héten a tőzsde megnyugtatóbb képet nyújtott. Daczára annak, hogy a politikai viszonyok még nincsenek tisztázva, mégis tért foglaly azon nézet, hogy a háborút egyetlenegy európai állam sem akarja, és ha valamennyien fegyverkeznek, ez azért történik, hogy meglepetéssel szemben álljanak. Ez a nézet nem zárja ki a háborút, de kétségbevonja azt, mintha a háború küszöbön állna. Emnélfogva az értéktőzsde, noha a múlt heti igen alacsony árfolyamok emelkedtek, mégsem engedte magát át a hausse áramlatnak és a javulás — a mint azt előző jelentésünkben előre jeleztük — lassú és fokozatos. Még az uralkodó pénzösség sem képes a tőzsdéletnek erősebb lökést adni, noha máskor épen ezen körülmény szokott buzdítólag hatni a tőzsdére. Remélhető azontban, hogy mihelyt a politikai helyzet kissé javul, a pénzösség befolyása az értékpapírpiazcra is nyilvánulni fog.
 A részletekre térve általános árválulást konstatahatunk minden értékpapírnál. Bankrészvények tetemesen emelkedtek; osztr. hitelrészvény több mint 10 ftrtal

emelkedett a múlt heti legalacsonyabb kursus fölé; leszámítoló bankrészvények is javultak. Állampapírok közül járadékok lényegesen javultak, az aranyjáradék azonban több figyelemben részesült, mint a papírjáradék. Biztosítási részvények keveset változtak. Takarékpénztárak, melyek az értékpapír birtokukban szenvedett veszteség miatt a múlt hét végén erősen estek, a legutóbbi napokban javultak. Vasúti részvények tartósan gyengéek. Iparvállalati papírok közül némelyek csökkentek, mások javultak. Sorsjegyek az áresés után emelkedtek. A valuta is kevéssel olcsóbbodott.

ÜZLET.

Piaczi árjegyzék

Tiszta búza métermázsánként	8.40	król	8.60	krig.
Kétszer	6.80	—	7.—	—
Rozs	6.10	—	6.20	—
Árpa	6.80	—	6.90	—
Zab	6.10	—	6.20	—
Tengeri kecskeméti má.	5.80	—	5.90	—
Köles	6.80	—	6.—	—
Szalonna	52.—	—	54.—	—
Krumpli	3.—	—	3.20	—
Széna	2.90	—	3.—	—
Szalma	1.50	—	1.60	—

Az új vasúti menetrend (érvényes 1886. június 1-től).

Budapest—Szeged közt:	
I. Express-vonat	Budapestről indul 1 óra 55 p. délut.
	Kecskemétre ér. 3 „ 51 „ „
	Félegyházára ind. 3 „ 53 „ „
	Szegedre érkezik 5 „ 16 „ „
13. sz. személyvonat	Budapestről indul 9 „ 20 „ este.
	Kecskemétre ér. 12 „ 18 „ éjjel.
	Félegyházára ind. 12 „ 24 „ „
	Szegedre érkezik 2 „ 29 „ „
17. sz. személyvonat	Budapestről indul 7 „ 30 „ reggel.
	Kecskemétre ér. 10 „ 23 „ d.-e.
	Félegyházára ind. 10 „ 28 „ „
	Szegedre érkezik 12 „ 36 „ délut.
61. sz. Omnibusz v.	Budapestről ind. 3 „ 25 „ délut.
	Kecskemétre ér. 7 „ 30 „ este.
	Félegyházára ind. 7 „ 32 „ „
	Szegedre érkezik 10 „ 25 „ éjjel.
Szeged—Budapest közt:	
II. Express vonat	Szegedről indul 11 óra 44 p. délelőtt
	Kecskemétre ér. 1 „ 17 „ délután
	N.-Körösrre ind. 1 „ 19 „ „
	Budapestre ér. 3 „ 25 „ „
14. sz. személyvonat	Szegedről indul 2 „ — „ éjjel.
	Kecskemétre ér. 4 „ 5 „ reggel.
	N.-Körösrre ind. 4 „ 11 „ „
	Budapestre ér. 7 „ — „ „
18. sz. személyvonat	Szegedről indul 2 „ 40 „ délután
	Kecskemétre ér. 4 „ 54 „ „
	N.-Körösrre ind. 5 „ 4 „ „
	Budapestre ér. 8 „ — „ este
62. sz. Omnibusz v.	Szegedről indul 5 „ 15 „ reggel
	Kecskemétre ér. 8 „ 10 „ „
	N.-Körösrre ind. 8 „ 11 „ „
	Budapestre ér. 12 „ 24 „ délut.

Sertésvásári jelentése
 az első magyar sertésbuzáló és kölcsönelő-
 legelő részvénytársulatnak.

Budapest-Kőbánya, február 11.
 Heti átlagárak: magyar vál. árú 240—320 klg. nehéz 50—52 kr., 180—240 kg. nehéz 49—60 kr., óreg 300 kg. nehéz 49—50 kr.; vidéki sertés 49—50 kr. — Transitóban: szerbiai 44—48¹/₂ kr.; romániai — kr.
 Előeső árak: Kukoricza 6.15 kr., árpa 7.— kr.
 Helyi állomány: febr. 4. maradt 63,786 db.
 Felhajtás: alvidékről kövér 1422 db.
 „ „ sovány 1081 „
 Szerbiából „ „ 1034 „
 M. államvasúttal kövér 2582 „
 „ „ sovány 3770 „
 Vidéki „ „ 301 „ 10,190 „
 73,976 db.
 Elhajtás: Felvidékre 385 db.
 Bécsbe (m. h. 420 db.) 1603 „
 Bécshelybe „ „ „
 Csehországba „ „ 915 „
 Bodenbach „ „ 676 „
 Rutkán át „ „ 266 „
 Oderbergen át „ „ 248 „
 Délémetországba „ „ 158 „
 Franciaországba „ „ „
 Olaszországba „ „ 125 „
 Budapesti fogyasztás 2935 „
 Külföldi „ „ 243 „
 Magyar államvasútyán 302 „
 Január 1-től 31-ig szappanfőzők feldolgoztak „ „
 Kőbányai szalonnások és szalámi gyárosok „ „ 376 „ 8,232 „
 Marad állomány: 65,744 db.
 Felelős szerkesztő: HANUSZ ISTVÁN.

HIRDETÉSEK.

Értesítés.
 Konecz Lajos nagykorúsi lakos közadás ellen f. hó 7. és következő napjain kezdőleg foganatosított árverés f. hó 14-én s következő napokon folytatattatni fog, és pedig:
 14-én boltbeli fűszer, rövidárú, apró csokol, stb.
 15—16-án pedig raktáron levő hordós petróleum, festékanyag, rumfelekre stb.
 21-től pedig vasneműek, kályhák, gazdasági és más eszközök, edények.
 Miről úgy a helybeli, mint a vidéki t. közönséget értesítem.
Toth József.
 24 (1—1) nagykorúsi ügyvéd, tőmegmondók.

A z e l s ő o s z t r á k

Ajtó-, ablak- és szobatalaj-gyári társaság

BÉCSBEN, IV. Heumühlgasse 13. alap. 1817.

MARKERT M. vezetésé alatt

ajánlja nagy árúraktárát, melyben kész tölgyfából amerikai fűrés- és parquetfalok.
 A gyár szárazs-anyagjának nagy raktára által, mint szintén kész áruinak nagy készlete következtében ama helyzetben van, hogy minden szükségletet fent nevezett árukból a legrövidebb idő alatt teljesíthet.
 A gyár vállalkozik portálék előállítására, kaszárnyák, kórházak, iskolák, irodák stb. stb. berendezésére is, nemkülönbén mindenféle, gépekkel előállítható faművek elkészítésére, adott rajzok és minták után; kivéve a házi bútorkat.

268 (12—5)

NEW-YORK

ÉLETBIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG.

Alapított 1845-ben s tisztán kölcsönösségen alapul.

1886. január 1-én az aktívák 346 millió frankra rúgtak. — Felosztható nyeremény-többség 36.611,632 frank.

A tőke letétek jövedelme 17¹/₂ millió frank, a mi az aktívák 5¹/₂%, és a tartalék 6¹/₂%-át teszi.

Fennállása óta, 1886. január 1-ig a társaság kifizetett:
 Esedékes biztosítókért 228.008.072 frankot.
 Nyereményekért és visszaváltásokért 233.687.453

Az aktívák többlete a passzívák felett 1885-ben 14 millió frankkal szaporodott. Az 1885-ben újonnan felvett biztosítások 355 millió frankra emelkednek.

A társaság Európa fővárosaiban, épügy mint Ázsiában, Afrikában, Amerikában fiókokat állított fel. Miután tisztán kölcsönösségen alapul és miután nincsenek részvényesei, a tőke és nyeremény a biztosítottak kizárólagos tulajdona marad.

Referenciák Magyarországon:
 A magyar általános hitelbank. Strasser és König Budapesten.
 Magyar kereskedelmi bank. Deutsch Ignác és fia.
 Magyar pénzváltó s leszámítoló bank.

Közelebbi felvilágosításokat ad
a „NEW-YORK” életbiztosító-társaság igazgatósága,
BUDAPEST, Nádor-útoza 9.
 246 (10—4)

Mittelbach Zsigmond 261 (10—10)

a „Rák”-hoz ozimzett gyógyszerárban (Bécs I. Hoher Markt)

legjobb szívvel ajánlja a következő orvos-gyógyszerészai különlegességeket, mint minden tekintetben valóban kitünő, kipróbált és megbízható szerket.

Svéd csöppek. Egyike az azoknak a leg-régibb és leghatékonyabb házi szereknek, melyek Európa legtöbb országában számtalan családú mindazon betegülési esetekben, melyek a gyomor megromlása, tunya emésztés vagy valamely meghűlés folytán lépnek föl, mint valdi specifium nyerneke magasztaló elismerést. E svéd csöppeket egy óségi recipe után Mittelbach gyógyszerész készíti és azok szelvényében hosszabban vagy kedveltségnek örvendenek. Egy üveg ára 50 kr.

Hajszesz a fejbőr és hajhagymáz erősítésére, a fejkorpa eltávolítására, a haj-növelés fönttartására és elősegítésére. Egy üveg ára 80 kr.

Anatherin-szájviz és fogpaszta, több mint 20 év óta a fogaknak a legkedveltebb tisztító és fönttartó szere. Egy üveg ára 40 kr., a fogpasztaé 60 kr.

Tüdő növénymez. Köhögés, rekedtség, elnyálkásodás, idült tüdőhurút stb. ellen napjában többször egy kávékanállal bevérve. Egy üveg 80 kr.

Hölgypor. Kitünő minőségű, teljesen ártalmatlan, fehér és rózsaszínű. Katalyában ára 50 kr.

Zeller-elixir. A legtisztább növényi esszenciákból készíteve elősegíti és erősíti az emésztést. A férfi-erő föntartása és erősítésének a legeskalhatatlanabb szere. Egy üveg ára 2 ftrt 80 kr.

Mittelbach arczenőcsé. Kitünő nyári porcsőgek, májfoltok, szepth ellen, eltávolítja a bőrtök minden tisztáltságát; e kenőcsnek hosszabb használata rendkívül finom és puhává teszi a bőrt, eltűnnek tőle a ránczok még előhaladottabb korban is és az arczszíni friss kisést megőrzi. Egy tégely ára 80 kr.

Fagybalzsam. Ára egy üvegnek 40 kr.

Mittelbach mellbonbonjai a leg-jobb és legbiztosabb szer az elnyálkásodás, köhögés, rekedtség, mell- és tüdő-bántalmak ellen. Egy katalya ára 35 kr.

Dr. Bastler kolera-ellenes csöppjei, üvegekben 35 kr., és 1 ftrt.

Ez a középponti gyógyszerár minden hasonszenvi (homoeopathiai) gyógyszerekre nézve.
 Postai megbízásokat körültekintéssel intéz el, csak a czim és postaállomás pontosan legyen megadva.

Hirdetmény.

Az összesen 14 részletet tevő **fűzes-erdei és előfogati kerti kaszálók** három éves haszonbérlete f. évi február hó 28 ik napján lejárand; miért is az említett részletek f. 1887. évi márczius 1-ső napjától számítandó újabb 3 évre ismét haszonbérbe adatkak s ezen ezéllből f. évi **február 15-ik napján reggeli 9 órakor a helyszínen** nyilvános árverés tartatik, melyre haszonbérletni akarók 20—20 forint bánatpénzzel ellátva ezen-nél meghívatnak.
 Kecskemét, 1887. február 1.
Gazdászati hivatal.
 19 (2—2)

Hirdetmény.

A nh P. Fekete János hagyatékához tartozó ingatlanok:
 1. a 8. tized, halasi-nagy-útoza, 196. sz. a. ház, és
 2. egy sertésbuzáló-telap az örökösök részéről szabad közből eladók.
 A feltételek iránt értesítést ad
FEKETE ISTVÁN
 tanácsnok mint gyám.
 18 (2—2)